

ővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.29/2013/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év február 5. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A folytatólagosan elkövetett alárendelt megsértésének vétsége és más bűncselekmény miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2013. február 7. napján kihirdetett 42.(II.)Kb.50/2013/19. számú ítéletét **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2013. február 7. napján kihirdetett 42.(II.) Kb.50/2013/19. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk.358.§ (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett alárendelt megsértésének vétségében, valamint a Btk.351.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálati visszaélés vétségében, ezért - halmazati büntetésül 60 napi tétel, napi tételenként 2.500 forint, összesen 150.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. A vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült 112.610 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be a vádlott terhére a büntetés súlyosítása érdekében, azért, hogy a másodfokú bíróság várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetést is szabjon ki. A vádlott irányának megjelölése nélkül, míg védője mindkét bűncselekmény vonatkozásában felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.327/2013/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést a napi tételek számának felemelésével súlyosítsa, valamint a terheltet a Btk.134.§-a alapján katonai mellékbüntetésül a főhadnagyi rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő meghosszabbítására is ítélje. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Az átiratban kifejtett másodfokú

ügyészi álláspont szerint a halmazatra és a folytatólagosságra figyelemmel a napi tételek száma eltúlzottan enyhe. A vádlotti cselekmény a parancsnoki tekintélyt súlyosan rombolta, ezért szükséges katonai mellékbüntetés kiszabása is.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését kiegészítéssel tartotta fenn. Elsődlegesen arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva védencét, mindkét terhére megállapított bűncselekmény tekintetében bizonyítottság hiányában mentse fel. Másodsorban arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az új Btk. rendelkezéseit alkalmazva a pénzbüntetés mértékét jelentősen csökkentse, és utasítsa el a fellebbviteli főügyészségnek a katonai mellékbüntetés alkalmazására irányuló indítványát. Elsődlegesen előterjesztett indítványát azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság a logika szabályait megsértve állapította meg a történeti tényállást. A vádlottnak ugyanis volt utasítási joga arra, hogy **tanú1-t** az adott szolgálatban a ... küldje. Erre megfelelő oka is volt, hiszen egy idős házaspár hívta fel a figyelmet az engedély nélküli árusításra, illetve ez a döntése megalapozott is volt, hiszen a térfelügyelő kamerák az egész ... teret nem fedik le, tehát nem lehetett kizárni azt, hogy ott ténylegesen engedély nélküli árusítás folyik. A második cselekménnyel kapcsolatban az elsőfokú bíróság pusztán szóbeszédre, pletykákra alapozva állapította meg a marasztaló tényállást. Egyetlen konkrét nyilatkozat sem hangzott el a bizonyítási eljárás során és még olyan személyt sem jelöltek meg a kihallgatott tanúk, akik közvetlenül hallották a sértő kijelentéseket.

A vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által előadottakhoz. Úgy nyilatkozott, hogy a terhére rótt bűncselekményeket nem követte el, azt pedig, hogy az idős házaspár alappal tett bejelentést az engedély nélküli árusításra az is alátámasztja, hogy jelenleg is folynak ilyen cselekménnyel kapcsolatban rendőrségi akciók.

A katonai ügyész, a vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

Az eljárási szabályok betartása körében észlelte a másodfokú bíróság, hogy az ügyet az elsőfokú katonai tanács a vádirat érkezését követően több mint egy évvel tűzte ki. Megállapítható azonban az is, hogy ez a késedelem az elsőfokú ítéletet hozó bírónak nem róható fel, mert ő az átszignálást követően nyomban intézkedett az ügy kitűzésére.

A katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson tagadta a terhére rótt bűncselekmények elkövetését. Mindkét

cselekménnyel kapcsolatban védekezést terjesztett elő. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott védekezésével szemben a tényállás sértett tanú1 vallomása, valamint a tárgyaláson kihallgatott további tanúk vallomásai és a rendelkezésre álló egyéb - okirati - bizonyítékok alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság ítélete 2. oldal végétől az 5. oldal 8. bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadta el. Nem helytálló a másodfokú nyilvános ülésen eljáró védőnek a perbeszédében kifejtett azon hivatkozása, hogy az elsőfokú bíróság a logika szabályainak megsértésével állapította meg a tényállást, mert ténylegesen nem lehetett kizárni azt, hogy a vádlott az idős házaspár bejelentése alapján indokoltan küldte ki a helyszínre **tanú1-t**. Szintén nem helytálló az a hivatkozás, hogy a másik tényállás tekintetében a bűncselekményt képező magatartás megállapítása pusztán pletykára alapozódott, és konkrét bizonyíték nem is állt rendelkezésre. Ezzel szemben az elsőfokú tárgyaláson lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján megállapítható, hogy a ... tér ha nem is 100 %-san, de túlnyomórészt bekamerázott terület, mellyel kapcsolatban a tanúk úgy nyilatkoztak, hogy a kamerák látják mindazokat a területeket, amelyet egyáltalán szóba kerülhetnek engedély nélküli árusítás helyeként. (...) Ezen túlmenően megállapítható az is, hogy a ... téri küldés idején szabad kerületi járőr is volt, tehát nem volt indokolt a térfigyelő szolgálathoz tartozó személy helyszínre küldése (...). Az alárendelt megsértése tekintetében a védői hivatkozással szemben megállapítható, hogy közvetlen bizonyítékkal szolgált a sértett tanú1 vallomása, **tanú2** vallomása. **Tanú3** pedig közvetlen tanútól2 szerzett tudomást az események megtörténtéről. Ezen bizonyítékokhoz kapcsolódik még a tárgyaláson kihallgatott nagyszámú tanú vallomása, akik közvetett módon, mások előadásából szereztek tudomást a vádlottnak a sértett felé elhangzott kijelentéseiről. Ők valóban nem tudták megjelölni, hogy kitől hallottak a sértő kijelentésekről, de azokat azonos módon jelölték meg, és egybehangzóan nyilatkoztak a vádlottnak a sértetthez való viszonyáról.

A Be.351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a vádlott és védője fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Megállapítható továbbá az is, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be.351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a másodfokú bíróság felülbírálata alapjául elfogadta. Így a bizonyítékok újra értékelésére, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás felülmérlegelésére, és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmények jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor **vádlott** bűnösségét a Btk.358.§ (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett alárendelt megsértésének vétségében, valamint a

Btk.351.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálati visszaélés vétségében állapította meg. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az elsőfokú ítélet 6. oldal 1-5. bekezdéseiben kifejtett jogi álláspontját. A másodfokú bíróság a felülbírálat során a Btk.2.§-a főszabályának megfelelően az elkövetés idején hatályos büntető törvényt alkalmazta, figyelemmel arra, hogy az egyértelműen kedvezőbb a vádlottra nézve. A másodfokú elbírálás idején hatályos büntető törvény szerint ugyanis a vádlottnak az elsőfokú ítélet tényállásában rögzített mindkét cselekménye büntettnak minősülne és három évig terjedő szabadságvesztéssel lenne büntethető.

A katonai ügyésznek a súlyosításra, míg a védőnek az enyhítésre irányuló fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor a szolgálatát alapvetően jó szinten teljesítő, a törvénnyel eddig összeütközésbe nem került vádlott esetében lehetőséget látott - enyhítő rendelkezés alkalmazásával - pénzbüntetés kiszabására. A napi tételek száma - a bekövetkezett időmúlásra is figyelemmel - igazodik a cselekmény tárgyi súlyához, míg a napi tétel összege igen méltányosan a minimum összegben került meghatározásra. Az elsőfokú bíróság által kiszabott 150.000,- forint pénzbüntetés megfelelően szolgálja a Btk.37.§-ában írt büntetési célokat. A vádlott időközben másik kerületi rendőrkapitányságra került áthelyezésre, továbbá a cselekmények elkövetésétől számítva igen jelentős időmúlás következett be, ezért a másodfokú bíróság már nem látta indokoltnak a vádlottal szemben katonai mellékbüntetés kiszabását.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1) (3) és (4) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2014. február 5.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

, 2014. február 5.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő